

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

13. Nulla ratione naturali ostendi potest simplicem fornicationem esse malam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

Etorum sententia fuit, cum, qui occasionem proximam peccandi deserere recusat, absolvi in confessione sacramentali non possit, cum tali desit propositum emendationis, quod essentialiter ad contritionem, vel ad contritionem partes essentielles sacramenti penitentiae requiritur.

His de illis, quæ ad fornicationem quodammodo disponunt dictis, jam alias de eadem laxitates audiamus.

PROPOSITIO XII.

Fornicatio secundum se nullam involvit malitiam, sed solum mala est, quia prohibita.

Et huic consentanea est sequens.

PROPOSITIO XIII.

Nulla ratione naturali ostendi potest, simplicem fornicationem esse malam.

13. **F**ornicationem ne quidem peccatum esse, olim docuerunt Hæretici: inter quos fuerunt *Nicolaitæ, Græci Schismatici teste Guidone, & nostris temporibus teste Florimundo Remundo de ortu progressu & interitu Hæreseos lib. 2. cap. 6. n. 2.* id docent *Anabaptista* omnem promiscuum concubitum, spiritu instigante permittentes, & patrantes. At Theologi quidam nostri temporis cum clarissimis S. Scripturæ testimoniis convicti id docere non audeant: peccatum quidem esse mortale admittunt, sed totam malitiam à prohibitione accipere asseverant. Quod peccatum & quidem mortale sit clarissimum est apud *S. Paulum*, qui *1. ad Corinth. 6.* *Ans nescitis inquit, quia iniqui Regnum Dei non possidebunt? nolite errare, neq; fornicarij, neq; idolis servientes, neq; adulteri, neq; molles &c. Regnū Dei possidebunt. Et ad Gal. 5. Manifesta sunt ait opera carnis; quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria &c. quæ prædico vobis sicut prædixi, quoniam, qui talia agunt, Regnum Dei non possidebunt. Et deniq; ad Epbes. 5. hoc autem scitote intelligentes, quod omnis fornicator, aut immundus &c. non ha-*

bet hereditatem in regno Christi, aut Dei. Ceterum est autem neminem à Regno Dei & celo, nisi propter peccatum mortale excludi. Omnem nihilominus hanc malitiam à sola prohibitione oriri tam clarum cuidam Neoterico videtur: ut sententiam contrariam, quam tamen fatetur esse Doctoris Angelici, iudicet omni rationi dissonam: & stando puræ & nudæ rationi, nequidem audeat nominare probabilem: eo quod sint nonnullæ objectiones, quibus ipse respondere non sciat, inter quas & hæc est: Fornicatio mortale peccatum est, etiam quæ à solutis commissa, at si staremus principiis *D. Thomæ*, aliquando esset licita ergo &c. Minorem, quæ in sensu & sententia *D. Thomæ* falsissima est, sic utique probare conabitur, quia potest fieri, ut aliquis fornicarius bene provideat prolis educationi, ergo tunc ex mente *D. Thomæ* erit licita. Sed non debuisset hic Author ob hanc rationem ab ipso *Doctore Angelico* diu ante refutatam, à communi doctrina discedere, & tantum ab Ecclesiâ approbatum Doctorem non solum inscitia, sed quasi argumenta rationi dissonant.

na adducat, & ita ratione non utatur argue-
re: *D. Thomas*, ut ostendat fornicationem
ex natura sua mala esse 2. 2. q. 154. a. 2. in corp.
hunc format discursum. *Cum fornicatio sit
concupitus vagus utpote præter matrimonium
existens, est contra bonum prolis educanda, &
ideo est peccatum mortale: quo posito prævi-
dens, & præoccupare volens à Martino à
Magistris de post primo inventam, & dein-
de à Neotericis repetitam retortoriam ob-
jectionem: nec obstat inquit, si aliquis forni-
cando aliquam cognoscens, sufficienter provi-
deat proli de educatione: quia id, quod cadit sub
legis determinatione, judicatur secundum id,
quod communiter accidit, & non secundum
id, quod in aliquo casu potest accidere. Per quæ
sufficienter eliditur proposita ex adverso
ratio, & ostenditur, quam temerarie illi, qui
vel non intellexerunt vel certe, quod magis
credendum est, intelligere noluerunt, ean-
dem taxent.*

14. Vnde *Dominicus Sotus lib. 5. de just.
& jure q. 3. a. 3.* Contrariam sententiam hac
censurâ ferit: *dicere fornicationem non esse
contra jus natura error est heresi proximus.*

Nam

Nam consequens inde protinus fieret, genibus ante legem scriptam non fuisse delictum, quin vero, neq; post scriptam, quia lege Moysaica non tenebantur neq; verò ratio, quam contra idem Author obmollitur, digna est morali Philosopho. At quippe hoc esse accidentarium fornicationi, quod male educetur, alaturque proles: nam potest fornicarius tum facultatem habere majorem quàm conjugatus, tum etiam propositum firmiter alendi, quin vero ditandi suos liberos. Non inquam hæc ratio digna est Philosopho: quin verò id, quod ipse dicit accidentarium est: hoc verò, quod nos dicimus conditioni vagi concubitus nativum. Nam ex naturâ rei, qui non sunt matrimonio juncti, non possunt bene alere prolem. Et re vera, si argutia Martini ullius esset momenti, tunc sequeretur matrimonialem conjunctionem non esse vinculum naturale: inde enim hoc habet, quod natura ejus est, ut sit bene educativa prolium. Et tamen usu nihilominus accidit, ut sæpe conjuges neque facultatem habeant, neq; verò voluntatem eas educandi. Est ergo actus existimandus ex naturâ, non ex accidente. Cum ergo dicimus bonam educationem matrimonio esse naturalem

naturalem, non autem fornicationi: non de actione loquimur, quæ utique impediri aliunde potest, sed de naturali potentia.

15. Idem convincit Argumentum à Leonardo Lessio propositum, & ab irrationabilibus animantibus desumptum, quæ si non sint humana potestate subacta, & libertate suæ naturali privata, invicem post actum generationis assistunt, ut inter aves, masculus & femella pro pullorum educatione simul nidificant, & masculus illi, quam suam reputat & pullis ab ea enixis in procurandis vitæ necessariis sollicitissime providet; quod utique signum est, de jure naturæ vagum concubitus, quem fornicatio per se inducit, esse illicitum. Unde citatus Lessius post adductum hoc & aliis D. Thoma fundamentis subjungit: *Hinc sequitur fornicationem jure naturæ non solum esse malam: sed etiam grave esse malum, & consequenter peccatum mortiferum, quia caret convenienti ordine & habitudine, quam natura requirit ad prolis educationem & perfectionem; qua habitudo est magni momenti, sicut & prolis bona instructio, ratione cujus fornicatio est contra charitatem proximi*
scilicet

scilicet prolis educanda. Quibus addi potest, quod in hoc fornicatio ab aliis peccatis carnalibus essentialiter distinguatur, vel enim quis est inordinatus in actu generationis, ne fiat, & est peccatum contra naturam; vel quia impeditur commodā institutio & promotio prolis usque ad statum perfectum, & est simplex fornicatio, vel fit, cum incongruā personā: quæ si sit propinqua affinitate vel consanguinitate, est incestus: si alteri junctas, adulterium: si sub potestate patris, stuprum, si renitente, raptus.

Sed omnes jam adductas laxitates superat illa, quam quidam in vitiis contra naturam docuit, dum ait.

PROPOSITIO XIV.

Mollities non est ex naturā suā mala, sed quia interdicta.

16. **A**Vthoris verba sunt: Si Deus mollitiem non interdixisset, nunquam esset mala. sæpe esset bona & aliquando obligatoria.